HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

29 aprilie 2015 *

„Concurență — Piața metacrilaților — Amenzi — Răspundere solidară a societăților-mamă și a filialei lor pentru comportamentul ilicit al acesteia din urmă — Plata imediată și integrală a amenzii de către filială — Reducerea cuantumului amenzii filialei în urma unei hotărâri a Tribunalului — Scrisori ale Comisiei prin care se solicită societăților-mamă plata sumei rambursate de aceasta filialei, majorată cu dobânzi de întârziere — Acțiune în anulare — Act atacabil — Admisibilitate — Dobânzi de întârziere”

În cauza T-470/11,

Total SA, cu sediul în Courbevoie (Franța),

Elf Aquitaine SA, cu sediul în Courbevoie,

reprezentate inițial de A. Noël-Baron și de É. Morgan de Rivery, ulterior de É. Morgan de Rivery și de E. Lagathu, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de B. Mongin și de V. Bottka, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a scrisorilor Comisiei BUDG/DGA/C4/BM/s746396 din 24 iunie 2011 și BUDG/DGA/C4/BM/s812886 din 8 iulie 2011 sau, în subsidiar, de reducere a sumelor solicitate ori, cu titlu mai subsidiar, de anulare a dobânzilor de întârziere solicitate societății Elf Aquitaine, în cuantum de 31 312 114,58 euro, din care Total este ținută în solidar la plata sumei de 19 191 296,03 euro,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul M. Prek, președinte, doamna I. Labucka (raportor) și domnul V. Kreuschitz, judecători,

grefier: doamna S. Bukšek Tomac, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 3 octombrie 2014,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Obiectul acțiunii

1 Acțiunea are ca obiect o cerere de anulare a scrisorilor Comisiei BUDG/DGA/C4/BM/s746396 din 24 iunie 2011 (denumită în continuare „scrisoarea din 24 iunie 2011”) și BUDG/DGA/C4/BM/s812886 din 8 iulie 2011 (denumită în continuare „scrisoarea din 8 iulie 2011” și, împreună, „scrisorile atacate”).

Istoricul cauzei

2 Prin Decizia C(2006) 2098 final din 31 mai 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (SEE) (cazul COMP/F/38.645 – Metacrilați) (denumită în continuare „Decizia Metacrilați”), Comisia Comunităților Europene a obligat în solidar Arkema SA și filialele sale Altuglas International SA și Altumax Europe SAS (denumite în continuare, împreună, „Arkema”) la plata unei amenzi de 219 131 250 de euro pentru participarea la o înțelegere (denumită în continuare „amenda inițială”).

3 Reclamantele, Total SA și Elf Aquitaine SA, care erau, în perioada în care a avut loc încălcarea reținută în Decizia Metacrilați, societățile-mamă ale societății Arkema, au fost obligate în solidar la plata amenzii inițiale, până la concurența sumei de 181 350 000 de euro și, respectiv, de 140 400 000 de euro.

4 La 7 septembrie 2006, Arkema a plătit amenda inițială în întregime, iar, ulterior, la fel ca reclamantele, în paralel și în mod autonom, a formulat o acțiune împotriva Deciziei Metacrilați (denumită în continuare „procedura judiciară Metacrilați”).

Procedura judiciară Metacrilați în fața Tribunalului

5 Reclamantele și Arkema au formulat, la 4 august și, respectiv, la 10 august 2006, o acțiune în anulare împotriva Deciziei Metacrilați.

6 În cadrul cauzei T-206/06, reclamantele au solicitat, cu titlu principal, anularea Deciziei Metacrilați.

7 În cadrul acestei cauze, reclamantele au solicitat de asemenea, cu titlu subsidiar, reducerea cuantumului amenzii inițiale aplicate în solidar acestora și societății Arkema.

8 La 24 iulie 2008, Comisia a adresat societății Arkema o scrisoare prin care a invitat-o să confirme că plata sa din 7 septembrie 2006 fusese efectuată „în numele tuturor debitorilor obligați în solidar”, precizând în același timp, pe de o parte, că, „în lipsa unei astfel de confirmări și în cazul în care Decizia [Metacrilați ar fi] anulată în privința întreprinderii în numele căreia a fost efectuată plata”, Comisia „[ar] rambursa suma de 219 131 250 de euro, plus dobânzi” și, pe de altă parte, că, „în cazul în care amenda, în tot sau în parte, [ar fi] confirmată de Curte în raport cu oricare dintre ceilalți debitori solidari”, Comisia „[ar] solicita acestuia plata oricărei sume restante datorate, majorată cu dobânzi de întârziere de 6,09 %”.

9 Prin scrisoarea din 25 septembrie 2008, Arkema a informat Comisia că achitase suma de 219 131 250 de euro „în calitatea sa de codebitor solidar și că, din momentul acestei plăți, creanța Comisiei atât față de Arkema, cât și față de toți codebitorii solidari [fusese] integral plătită”. În această măsură, Arkema „regreta că nu poate autoriza Comisia să rețină nicio sumă în ipoteza în care acțiunea sa în fața instanței comunitare [ar fi] admisă”.

10 La 24 noiembrie 2008, Comisia a adresat o scrisoare reclamantelor pentru a le informa, printre altele, în legătură cu scrisoarea societății Arkema din 25 septembrie 2008 și cu faptul că Arkema refuzase să completeze declarația de plată comună adresată de Comisie.

11 Acțiunea reclamantelor a fost respinsă prin Hotărârea din 7 iunie 2011, Total și Elf Aquitaine/Comisia (T-206/06, denumită în continuare „Hotărârea Total și Elf Aquitaine”, EU:T:2011:250).

12 În schimb, acțiunea formulată separat de Arkema împotriva Deciziei Metacrilați a fost admisă în parte, prin Hotărârea din 7 iunie 2011, Arkema France și alții/Comisia (T-217/06, Rep., EU:T:2011:251, denumită în continuare „Hotărârea Arkema”), cuantumul amenzii aplicate societății Arkema fiind redus la 113 343 750 de euro.

13 În Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), Tribunalul a considerat că se impunea, în cadrul competenței sale de fond, să reducă majorarea amenzii care, în Decizia Metacrilați, a fost aplicată societății Arkema în temeiul efectului descurajator, pentru a lua în considerare faptul că, la data aplicării amenzii, aceasta nu mai era controlată de reclamante (Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus, EU:T:2011:251, punctele 338 și 339).

14 Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), nu a fost atacată cu recurs, astfel încât a dobândit putere de lucru judecat.

15 La 5 iulie 2011, Comisia a rambursat societății Arkema suma de 119 247 033,72 euro (105 787 500 de euro cu titlu de sumă principală, majorată cu 13 459 533,72 euro, cu titlu de dobânzi).

Scrisorile atacate

Scrisoarea din 24 iunie 2011

16 În scrisoarea din 24 iunie 2011, Comisia a comunicat reclamantelor că, „în executarea Hotărârii [Arkema], [va] rambursa societății Arkema suma corespunzătoare reducerii amenzii decise de Tribunal”.

17 În aceeași scrisoare din 24 iunie 2011, Comisia a solicitat de asemenea reclamantelor, „[î]n paralel și în ipoteza introducerii unui recurs la Curte împotriva Hotărârii [Total și Elf Aquitaine,] plata sumei restante datorate, majorată cu dobânzi de întârziere de 6,09 % începând de la 8 septembrie 2006”, și anume 68 006 250 de euro, sumă pe care Total era ținută să o plătească „în solidar” până la concurența sumei de 27 056 250 de euro, majorată cu dobânzi de întârziere, cu alte cuvinte, o sumă totală de 88 135 466,52 euro.

18 Prin scrisoarea din 29 iunie 2011 adresată Comisiei, reclamantele au susținut în esență că, începând de la 7 septembrie 2006, creanța Comisiei era „plătită în întregime” și au adresat diverse întrebări Comisiei pentru a obține clarificări asupra mai multor aspecte din scrisoarea din 24 iunie 2011.

Scrisoarea din 8 iulie 2011

19 Prin scrisoarea din 8 iulie 2011, Comisia a răspuns, printre altele, că, „contrar aprecierii [reclamantelor, ea] nu [ar] renunța în niciun caz la recuperarea sumelor datorate dacă [reclamantele] ar renunța să declare recurs în fața Curții”, precizând în același timp că „răspunderea [reclamantelor] nu se stinge[a] prin reținerea unor sume precizate în Hotărârea [Arkema] și plătite de Arkema”.

20 În aceeași scrisoare din 8 iulie 2011, Comisia a recunoscut că a indicat în mod eronat cuantumul pe care intenționa să îl solicite și a precizat că suma datorată de Elf Aquitaine în executarea Deciziei Metacrilați și a Hotărârilor Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), precum și Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), era de 137 099 614,58 euro, inclusiv dobânzi de întârziere de 31 312 114,58 euro (denumite în continuare „dobânzi de întârziere”), din care Total era ținută în solidar la plata sumei de 84 028 796,03 euro.

21 Comisia a precizat de asemenea, în scrisoarea din 8 iulie 2011, că, în cazul unui recurs al reclamantelor împotriva Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), acestea puteau constitui o garanție bancară în loc să procedeze la plata amenzii.

22 La 18 iulie 2011, reclamantele au achitat Comisiei suma solicitată prin scrisoarea din 8 iulie 2011, și anume 137 099 614,58 euro.

Procedura judiciară Metacrilați în fața Curții, în recurs

23 La 10 august 2011, reclamantele au formulat recurs împotriva Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250).

24 Prin recursul declarat, reclamantele au solicitat Curții:

— „cu titlu principal, anularea Hotărârii [Total și Elf Aquitaine], admiterea concluziilor formulate în primă instanță la Tribunal și, în consecință, anularea [Deciziei Metacrilați];

— în subsidiar, reformarea amenzilor aplicate în solidar societății Elf Aquitaine și societății Total […] și reducerea acestor amenzi aplicate în solidar la 75 562 500 de euro pentru Elf Aquitaine și la 58 500 000 de euro pentru Total;

— cu titlu mai subsidiar, reformarea amenzilor aplicate în solidar societăților Elf Aquitaine și Total […] în proporția care i se va părea Curții ca fiind corespunzătoare;

— cu titlu foarte subsidiar, scutirea Elf Aquitaine și a Total de obligația de plată a dobânzilor de întârziere care ar fi putut să curgă de la data adoptării Deciziei [Metacrilați] și până la data pronunțării Hotărârii [Arkema].

[…]”

25 Recursul a fost respins prin Ordonanța din 7 februarie 2012, Total și Elf Aquitaine/Comisia (C-421/11 P, EU:C:2012:60, denumită în continuare „ordonanța Curții”), Curtea respingând toate concluziile reclamantelor.

26 Cu privire la concluziile formulate cu titlu subsidiar și având ca obiect anularea în parte a Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), Curtea a declarat după cum urmează:

„78 [A]rgumentația [recurentelor] trebuie să fie respinsă ca vădit nefondată, întrucât nu este de natură să infirme concluzia Tribunalului […] potrivit căreia faptul că Arkema a părăsit grupul [recurentelor] ulterior perioadei vizate în care a avut loc încălcarea, dar înainte de adoptarea Deciziei [Metacrilați] nu poate avea o incidență asupra aplicării factorului de multiplicare în ceea ce privește celelalte societăți ale acestui grup, printre care figurează și recurentele. Tribunalul a ajuns la această concluzie ca urmare a faptului că cesiunea societății Arkema, a cărei cifră de afaceri era în jur de 5,7 miliarde de euro în anul 2005, nu a putut determina o diminuare

semnificativă a cifrei de afaceri a grupului [recurentelor] avute în vedere de Comisie pentru stabilirea factorului de multiplicare 3, și anume 143 de miliarde de euro pentru același an, într-o măsură în care factorul de multiplicare să devină nejustificat în privința recurentelor.

[…]

81 […] trebuie să se constate că afirmațiile recurentelor referitoare la o încălcare a «caracterului indivizibil al amenzii» și la necesitatea de a extinde în beneficiul lor soluția adoptată de Tribunal în [Hotărârea Arkema] rezult[ă] dintr-o înțelegere eronată, din partea recurentelor, atât a dreptului material, cât și a dreptului procedural.

82 Astfel, pe de o parte, întrucât obiectivul factorului de multiplicare în considerarea efectului descurajator este tocmai cel de a garanta că, ținând seama de dimensiunea și de capacitatea financiară a întreprinderii în cauză, sancțiunea nu devine neglijabilă, este evident că, după cesiunea societății Arkema, acest obiectiv rămânea valabil atât pentru recurente, cât și pentru Arkema. Or, întrucât aceasta din urmă avea o dimensiune mult inferioară celei a recurentelor și nu mai făcea parte, la momentul adoptării Deciziei [Metacrilați], din grupul [recurentelor], dimensiunea acestuia din urmă nu putea fi luată în considerare pentru a stabili factorul de multiplicare în considerarea efectului descurajator cu ocazia calculării amenzii aplicate societății Arkema. Această diferență obiectivă în care se aflau Arkema și recurentele justifica, în orice caz, aplicarea unui factor de multiplicare diferit acestora din urmă.

83 Pe de altă parte, nu există în speță niciun motiv de natură să justifice ca aplicarea autorității de lucru judecat a Hotărârii [Arkema] să fie extinsă la recurente. Astfel, factorul de multiplicare care se aplică acestora și societății Arkema este diferit. Simpla împrejurare că respectivele societăți au trebuit să plătească o amendă pentru care sunt răspunzătoare [solidar] nu poate constitui un element care să justifice o extindere a autorității de lucru judecat. În această privință, este suficient să se arate că, așa cum a explicat Comisia în [s]crisoarea din 8 iulie 2011 […], reducerea amenzii aplicate societății Arkema potrivit [Hotărârii Arkema] a lăsat neschimbat cuantumul amenzii aplicate recurentelor […]”

27 Cu privire la concluziile prezentate cu titlu mai subsidiar, prin care se solicită reducerea cuantumului amenzii, Curtea a declarat după cum urmează:

„86 […] trebuie amintit că Tribunalul a fost deja sesizat cu o cerere de reducere a amenzii aplicate recurentelor și că a apreciat, după ce a examinat argumentele acestora și și-a exercitat competența de fond, că respectivele argumente nu justificau o astfel de reducere.

87 Or, în cadrul unui recurs, Curtea nu poate substitui, pentru motive de echitate, aprecierea Tribunalului cu propria apreciere, atunci când acesta se pronunță, în exercitarea competenței sale de fond, asupra cuantumului amenzilor aplicate unor întreprinderi ca urmare a încălcării de către acestea a dreptului Uniunii […]”

28 Cu privire la concluziile prezentate în subsidiar, prin care se solicită scutirea de plata dobânzilor de întârziere, Curtea a declarat după cum urmează:

„89 Această cerere trebuie respinsă ca vădit inadmisibilă în măsura în care nu este îndreptată […] împotriva Hotărârii [Total și Elf Aquitaine], ci împotriva scriso[rii] Comisiei [din 8 iulie 2011], care, pe de altă parte, face obiectul unei acțiuni a recurentelor în fața Tribunalului, înregistrată la grefa acestuia sub numărul T-470/11.”

Procedura și concluziile părților

29 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 1 septembrie 2011, reclamantele au introdus prezenta acțiune.

30 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 17 noiembrie 2011, Comisia a ridicat o excepție de inadmisibilitate în temeiul articolului 114 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

31 Reclamantele au depus observații cu privire la această excepție la 3 ianuarie 2012.

32 La 30 martie 2012, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, părțile au fost invitate să își prezinte observațiile cu privire la incidența în prezenta cauză a ordonanței Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60), în general și în special în legătură cu exigibilitatea plății soldului amenzii inițiale față de reclamante, în ceea ce privește, pe de o parte, suma principală și, pe de altă parte, dobânzile de întârziere.

33 Părțile și-au prezentat observațiile în această privință în termenele stabilite.

34 Prin Ordonanța din 21 iunie 2012, Tribunalul a decis să unească excepția de inadmisibilitate cu fondul.

35 Prin înscrisul datat 19 septembrie 2012 și adresat grefei Tribunalului, Comisia a depus memoriul în apărare.

36 Prin scrisoarea din 28 septembrie 2012, grefa Tribunalului a notificat reclamantelor memoriul în apărare al Comisiei și a indicat părților că Tribunalul aprecia că, în stadiul în care se afla dosarul, nu era necesar un al doilea schimb de memorii scrise înainte de deschiderea procedurii orale, cu excepția cazului în care părțile formulează o cerere contrară și motivată.

37 Prin înscrisul datat 4 octombrie 2012 și adresat grefei Tribunalului, reclamantele au solicitat Tribunalului, în aplicarea articolului 47 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, să fie autorizate să depună o replică.

38 Prin decizia din 12 octombrie 2012, această cerere a fost admisă.

39 La 23 noiembrie 2012, reclamantele au depus replica.

40 La 20 decembrie 2012, Comisia a depus duplica.

41 Prin Ordonanța președintelui Camerei a treia a Tribunalului din 19 iunie 2013, s-a decis, în aplicarea articolului 77 litera (d) din Regulamentul de procedură, după ascultarea părților, suspendarea procedurii în așteptarea pronunțării deciziei Curții prin care se soluționează cauza C-231/11 P.

42 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a patra, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

43 La 10 aprilie 2014, Curtea a pronunțat Hotărârea Comisia/Siemens Österreich și alții și Siemens Transmission & Distribution și alții/Comisia (C-231/11 P-C-233/11 P, Rep., EU:C:2014:256, denumită în continuare „Hotărârea Siemens”).

44 În aceeași zi, Curtea a pronunțat Hotărârea Areva și alții/Comisia (C-247/11 P și C-253/11 P, Rep., EU:C:2014:257, denumită în continuare „Hotărârea Areva”).

45 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea procedurii orale și, în temeiul măsurilor de organizare a procedurii, a invitat părțile să își prezinte observațiile cu privire la incidența în prezenta cauză a Hotărârii Siemens, punctul 43 de mai sus (EU:C:2014:256), și a Hotărârii Areva, punctul 44 de mai sus (EU:C:2014:257).

46 În termenele stabilite, părțile și-au prezentat observațiile cu privire la incidența în prezenta cauză a Hotărârii Siemens, punctul 43 de mai sus (EU:C:2014:256), și a Hotărârii Areva, punctul 44 de mai sus (EU:C:2014:257).

47 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 3 octombrie 2014.

48 Reclamantele solicită Tribunalului:

— declararea admisibilității acțiunii;

— cu privire la fond și cu titlu principal, anularea scrisorilor atacate;

— cu privire la fond și în subsidiar, reducerea sumei solicitate de Comisie în scrisoarea din 8 iulie 2011 sau cel puțin anularea dobânzilor de întârziere pretinse societății Elf Aquitaine, în cuantum de 31 312 114,58 euro, din care Total este ținută în solidar la plata sumei de 19 191 296,03 euro;

— în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

49 Comisia solicită Tribunalului:

— cu titlu principal, respingerea acțiunii ca inadmisibilă;

— cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;

— în orice caz, obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

50 Prin acțiunea formulată, reclamantele solicită cu titlu principal anularea scrisorilor atacate și în subsidiar reducerea sumelor solicitate prin acestea, precum și, cu titlu mai subsidiar, anularea dobânzilor de întârziere solicitate prin scrisorile menționate.

51 Comisia susține inadmisibilitatea acțiunii.

Cu privire la admisibilitate

Argumentele părților

– Argumentele Comisiei

52 Comisia susține că acțiunea este inadmisibilă întrucât, pe de o parte, aceasta ar viza acte inatacabile, iar, pe de altă parte, ar fi fost formulată în condițiile în care recursul declarat de reclamante împotriva Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), era pendinte în fața Curții. În orice caz, acțiunea ar fi inoperantă.

53 În primul rând, Comisia afirmă că actele atacate sunt lipsite de efecte juridice obligatorii de natură să le afecteze pe reclamante modificând în mod distinct interesele acestora, astfel încât nu constituie decizii care pot face obiectul unei acțiuni în anulare în temeiul articolului 263 TFUE.

54 Obligația de plată care revine reclamantelor ar rezulta doar din Decizia Metacrilați, astfel cum a fost interpretată de Tribunal în Hotărârea Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), neputând avea incidență asupra sumei datorate de reclamante.

55 Scrisorile atacate ar fi simple cereri de plată a unei sume datorate în aplicarea Deciziei Metacrilați și nu ar produce alte efecte juridice decât cele care rezultă din decizia menționată. Aceste scrisori ar constitui simple măsuri de executare și nu ar stabili definitiv poziția Comisiei, astfel încât nu ar afecta interesele reclamantelor. Scrisorile menționate ar fi inseparabile de Decizia Metacrilați, constituind o pregătire a punerii în aplicare a acesteia din urmă.

56 Dincolo de natura lor, conținutul scrisorilor atacate ar demonstra că ele nu produc efecte juridice obligatorii, scrisoarea din 24 iunie 2011 fiind în mod necesar provizorie, în timp ce scrisoarea din 8 iulie 2011 propunea reclamantelor constituirea unei garanții bancare în perspectiva unui recurs, perspectivă care se opunea, potrivit Comisiei, unor măsuri de executare silită.

57 În al doilea rând, Comisia arată că reclamantele contestă suma datorată în urma Deciziei Metacrilați, astfel cum a fost interpretată de Tribunal în Hotărârea Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), astfel încât acestea trebuiau, în acest sens, să formuleze un recurs împotriva Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), recurs pe care l-au formulat. Or, Comisia observă că, în cererea de recurs, reclamantele au susținut că nu puteau „să fie ținute la plata vreunui sold restant datorat, ținând seama de extinderea necesară a puterii de lucru judecat a Hotărârii Arkema în privința recurentelor”.

58 În acest sens, în opinia Comisiei, dacă Tribunalul ar considera că reclamantele vizează prin acțiunea din prezenta cauză Decizia Metacrilați sau Hotărârea Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), ar trebui să se constate că acțiunea este inadmisibilă pentru litispendență.

59 În al treilea rând, Comisia apreciază că, în orice caz, acțiunea este inoperantă, în măsura în care ar viza, prin intermediul scrisorilor atacate, acte atacabile separat, și anume Decizia Metacrilați și Hotărârea Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), ale căror efecte nu ar fi modificate printr-o anulare eventuală a scrisorilor atacate. De aceea, reclamantele nu ar avea niciun interes să obțină anularea scrisorilor menționate și nu ar viza în fapt decât revizuirea cuantumului amenzii.

60 În al patrulea rând, în răspunsul său la întrebarea Tribunalului cu privire la incidența în prezenta cauză a ordonanței Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60), Comisia a continuat să susțină că prezenta acțiune urmărea contestarea cuantumului amenzii stabilite în Decizia Metacrilați, deși acest cuantum nu mai putea fi contestat atât timp cât căile de atac împotriva deciziei menționate au fost epuizate în urma ordonanței Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60), astfel încât reclamantele nu au niciun interes să exercite o acțiune împotriva scrisorilor atacate, care nu constituie decât simple măsuri de executare a unei decizii rămase în prezent definitivă.

61 În ceea ce privește admisibilitatea acțiunii în măsura în care este îndreptată împotriva dobânzilor, Comisia consideră că punctul 89 din ordonanța Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60), reprodus la punctul 28 de mai sus, nu contrazice temeinicia excepției sale, întrucât acest aspect al cererii este indisociabil de cererea principală.

62 În orice caz, motivul întemeiat pe caracterul abuziv al dobânzilor de întârziere nu ar fi fost formulat decât în stadiul observațiilor asupra excepției de inadmisibilitate, iar nu în cererea introductivă, astfel încât motivul menționat ar fi inadmisibil.

– Argumentele reclamantelor

63 În observațiile formulate asupra excepției de inadmisibilitate a Comisiei, reclamantele susțin că scrisorile atacate „adaugă” la Decizia Metacrilați, astfel cum a fost interpretată prin Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), și prin Hotărârea Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), și că, în orice caz, scrisorile menționate le impun reclamantelor dobânzi „abuzive”.

64 În primul rând, scrisorile atacate nu ar coincide cu Decizia Metacrilați prin faptul că aplică reclamantelor o amendă proprie, în timp ce prin decizia menționată reclamantele au fost obligate doar în solidar pentru încălcarea săvârșită de Arkema, iar aceasta din urmă a achitat integralitatea sumei rezultate din aceasta la 7 septembrie 2006, astfel încât, în temeiul răspunderii solidare, Comisia nu poate pretinde nicio plată din partea reclamantelor.

65 În urma Hotărârilor Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), și Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), Comisia ar fi trebuit nu numai să ramburseze societății Arkema suma încasată în plus, ci și să se asigure că, potrivit solidarității pasive, răspunderea reclamantelor nu o excedează pe cea a filialelor lor.

66 Prin scrisorile atacate, care prelungesc corespondența acesteia cu Arkema, Comisia ar urmări în mod deliberat să eludeze limitele unei solidarități pasive și să majoreze cuantumul amenzii reclamantelor, astfel cum rezultă aceasta din Decizia Metacrilați și din Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251). Solicitând reclamantelor soldul amenzii în urma Hotărârii Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), Comisia ar înlătura consecințele acestei din urmă hotărâri asupra cuantumului amenzii, ceea ce i-ar permite să obțină o amendă într-un cuantum superior celui aplicat în Decizia Metacrilați, ținând seama de dobânzile solicitate.

67 În al doilea rând, în ceea ce privește dobânzile de întârziere solicitate de Comisie, reclamantele invocă lipsa unui temei juridic și inexistența oricărei culpe, având în vedere lipsa întârzierii plății efectuate de Arkema în 2008 și de reclamante în 2011.

68 În al treilea rând, pe de o parte, reclamantele resping excepția de litispendență a Comisiei, în măsura în care acțiunea din prezenta cauză nu vizează Hotărârea Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), ci scrisorile atacate, care „adaugă” la Decizia Metacrilați, și, pentru aceleași motive, este întemeiată pe motive distincte.

69 Pe de altă parte, reclamantele resping de asemenea argumentul Comisiei întemeiat pe caracterul inoperant al acțiunii, invocând faptul că scrisorile atacate „adaugă” la Decizia Metacrilați, atât în ceea ce privește suma pretinsă cu titlu de sumă principală, care transformă o amendă solidară într-o amendă proprie, cât și în ceea ce privește dobânzile de întârziere. În temeiul scrisorilor atacate, reclamantele și Arkema ar fi ținute să plătească o amendă într-un cuantum mai important decât cel aplicat în Decizia Metacrilați.

70 În al patrulea rând, în răspunsul la întrebarea adresată de Tribunal cu privire la incidența în prezenta cauză a ordonanței Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60), reclamantele susțin că Tribunalul trebuie să examineze legalitatea aplicării unei amenzi diferite în lumina scrisorilor atacate, care nu ar fi în niciun caz afectate de dispozitivul ordonanței Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60).

71 În cadrul aceluiași răspuns și în ceea ce privește admisibilitatea acțiunii în măsura în care este îndreptată împotriva dobânzilor de întârziere, reclamantele consideră că respectivele dobânzi solicitate sunt abuzive și punitive.

Aprecierea Tribunalului

72 În cadrul excepției ridicate, Comisia contestă admisibilitatea acțiunii.

73 În această privință, este necesar, cu titlu introductiv, să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, reprezintă acte susceptibile să facă obiectul unei acțiuni în anulare, în sensul articolului 263 TFUE, doar măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația juridică a acestuia (a se vedea prin analogie Hotărârea din 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, Rec., EU:C:1981:264, punctul 9, și Hotărârea din 6 decembrie 2007, Comisia/Ferriere Nord, C-516/06 P, Rep., EU:C:2007:763, punctul 27).

74 Rezultă de asemenea dintr-o jurisprudență constantă că, pentru a determina dacă măsura a cărei anulare este solicitată este susceptibilă să facă obiectul unei acțiuni în anulare, trebuie acordată atenție fondului măsurii a cărei anulare se solicită acestei măsuri, forma în care a fost adoptată fiind în principiu fără importanță în această privință (Hotărârea IBM/Comisia, punctul 73 de mai sus, EU:C:1981:264, punctul 9, Hotărârea din 17 iulie 2008, Athinaïki Techniki/Comisia, C-521/06 P, Rep., EU:C:2008:422, punctele 42 și 43, Hotărârea din 17 aprilie 2008, Cestas/Comisia, T-260/04, Rep., EU:T:2008:115, punctul 68).

75 În speță, este, prin urmare, necesar să se determine dacă, prin scrisorile atacate, Comisia a adoptat un act care produce efecte juridice obligatorii de natură să afecteze interesele reclamantelor, modificând în mod distinct situația juridică a acestora în sensul articolului 263 TFUE.

76 Potrivit Comisiei, această situație nu se regăsește în speță, întrucât, în esență, actul atacat ar reprezenta o simplă măsură provizorie de executare a Deciziei Metacrilați în urma Hotărârii Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), în timp ce reclamantele ar viza decizia menționată sau Hotărârea Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), în scopul de a obține o reducere a cuantumului amenzii care le-a fost aplicată.

77 Reclamantele susțin contrariul, arătând în esență că actul atacat conține un element nou care nu decurge din Decizia Metacrilați, și anume faptul că reclamantele ar fi ținute să plătească o parte din amenda care le-a fost aplicată în solidar cu Arkema, la care se adaugă dobânzi de întârziere, într-un cuantum superior celui aplicat în decizia menționată și celui suportat în final de Arkema, în pofida faptului că amenda a fost plătită prompt și integral de Arkema și independent de Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), prin care s-a redus cuantumul acesteia.

78 În această privință, în primul rând, trebuie înlăturată argumentația Comisiei potrivit căreia, în esență, ordonanța Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60), ar fi avut drept consecință faptul că Decizia Metacrilați a rămas definitivă față de reclamante, astfel încât acestea nu ar mai avea interes să exercite acțiunea în speță.

79 Desigur, în cadrul recursului care a fost soluționat prin ordonanța menționată, reclamantele au epuizat căile de atac aflate la dispoziția lor împotriva Deciziei Metacrilați.

80 Cu toate acestea, pe de o parte, în cadrul acțiunii din prezenta cauză, reclamantele nu contestă legalitatea deciziei menționate, ci pe aceea a scrisorilor atacate, iar, pe de altă parte, în ordonanța Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60), Curtea s-a pronunțat doar asupra legalității Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), nu și asupra legalității scrisorilor atacate în speță (a se vedea în acest sens ordonanța Curții, punctul 25 de mai sus, EU:C:2012:60, punctele 88 și 89).

81 În al doilea rând, se impune de asemenea respingerea argumentației Comisiei potrivit căreia scrisorile atacate ar avea un caracter provizoriu și pregătitor.

82 Desigur, rezultă din jurisprudență că, atunci când este vorba despre acte sau decizii a căror elaborare se realizează în mai multe etape, în special la finele unei proceduri interne, nu reprezintă în principiu un act atacabil decât măsurile care stabilesc definitiv poziția instituției la sfârșitul acestei proceduri, excluzând măsurile intermediare al căror obiectiv este pregătirea deciziei finale (Hotărârea IBM/Comisia, punctul 73 de mai sus, EU:C:1981:264, punctul 10, Hotărârea din 22 iunie 2000, Țările de Jos/Comisia, C-147/96, Rec., EU:C:2000:335, punctul 26, și Hotărârea Athinaïki Techniki/Comisia, punctul 74 de mai sus, EU:C:2008:422, punctele 42 și 43).

83 În speță, trebuie să se constate însă că scrisoarea din 24 iunie 2011, astfel cum a fost modificată prin scrisoarea din 8 iulie 2011, a stabilit definitiv poziția Comisiei în măsura în care scrisorile atacate erau susceptibile de executare silită, iar o eventuală întârziere în executare ar fi determinat curgerea dobânzilor de întârziere în sarcina reclamantelor, așa încât scrisorile menționate au produs efecte juridice obligatorii pentru reclamante.

84 În plus, trebuie să se constate că scrisorile atacate nu au fost urmate de un alt act al Comisiei ulterior ordonanței Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60).

85 Facilitatea propusă de Comisie reclamantelor în scrisoarea din 8 iulie 2011, constând în constituirea unei garanții bancare în perspectiva unui recurs, nu poate repune în discuție această apreciere, cu excepția cazului în care s-ar considera că, atunci când li se oferă o asemenea facilitate destinatarilor deciziilor Comisiei prin care se constată o încălcare a dreptului concurenței al Uniunii Europene și li se aplică o amendă, astfel de decizii au un caracter provizoriu sau pregătitor și, prin urmare, nu sunt atacabile în temeiul articolului 263 TFUE.

86 Pentru același motiv, nici faptul că reclamantele au formulat recurs împotriva Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), nu poate afecta caracterul executoriu al scrisorilor atacate, recursul respectiv fiind îndreptat împotriva Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), nu împotriva scrisorilor atacate.

87 Pe de altă parte, este cert că scrisorile atacate au fost adoptate ulterior Deciziei Metacrilați, astfel încât era foarte dificil ca acestea să poată constitui un act pregătitor adoptării deciziei menționate.

88 Cu toate acestea, efectele juridice obligatorii ale scrisorilor atacate nu pot fundamenta, numai ele, admisibilitatea acțiunii în prezenta cauză.

89 În al treilea rând, trebuie astfel să se verifice dacă scrisorile atacate au fost de natură să afecteze interesele reclamantelor, modificând în mod distinct situația juridică a acestora în sensul articolului 263 TFUE.

90 În acest scop, este necesar să se verifice dacă scrisorile atacate au fost de natură să afecteze interesele reclamantelor, modificând în mod distinct situația lor juridică așa cum rezulta aceasta din Decizia Metacrilați.

91 În această privință, este cert că, în Decizia Metacrilați, Comisia a aplicat societății Arkema o amendă în cuantum de 219 131 250 de euro, din care 140 400 000 de euro în solidar cu Total și 181 350 000 de euro în solidar cu Elf Aquitaine, întrucât fusese recunoscută răspunderea lor pentru încălcarea săvârșită.

92 Este de asemenea cert că, după adoptarea Deciziei Metacrilați, amenda aplicată în solidar societății Arkema și reclamantelor a fost achitată prompt și integral de Arkema.

93 Totuși, în ceea ce privește suma principală solicitată reclamantelor de Comisie în scrisorile atacate, Comisia s-a limitat la a executa, în raport cu reclamantele, Decizia Metacrilați în urma Hotărârii Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), și a Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250).

94 Astfel, după cum a arătat Curtea, reducerea cuantumului amenzii aplicate societății Arkema în Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), a lăsat neschimbat cuantumul amenzii aplicate reclamantelor în Decizia Metacrilați (ordonanța Curții, punctul 25 de mai sus EU:C:2012:60, punctul 83).

95 Așadar, în ceea ce privește, cel puțin, suma principală solicitată reclamantelor în scrisorile atacate, respectivele scrisori nu au afectat interesele reclamantelor prin modificarea în mod distinct a situației juridice a acestora, în sensul articolului 263 TFUE, în urma Deciziei Metacrilați.

96 Prin urmare, este necesar să se respingă acțiunea ca inadmisibilă în măsura în care se solicită anularea scrisorilor atacate în ceea ce privește suma principală solicitată reclamantelor.

97 Această apreciere nu poate să determine însă inadmisibilitatea acțiunii în ansamblul său, atât timp cât reclamantele au solicitat de asemenea anularea scrisorilor atacate întrucât Comisia a solicitat prin acestea plata dobânzilor de întârziere.

98 În această privință trebuie subliniat că, spre deosebire de cele susținute de Comisie, obligația de plată a unor dobânzi de întârziere nu rezulta în niciun caz din Decizia Metacrilați și din Hotărârea Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), la fel cum nu rezulta nici din Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), întrucât Arkema plătise, în prelungirea imediată a deciziei menționate, integralitatea amenzii inițiale.

99 Prin urmare, în urma Deciziei Metacrilați, astfel cum a fost reformată prin Hotărârea Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), și a Hotărârii Total și Elf Aquitaine, punctul 11 de mai sus (EU:T:2011:250), reclamantele nu erau în niciun caz ținute la plata unor dobânzi de întârziere, astfel încât actul atacat a modificat într-adevăr situația juridică a acestora prin majorarea sumei datorate de reclamante potrivit Deciziei Metacrilați.

100 Argumentul Comisiei întemeiat pe ordonanța Curții, punctul 25 de mai sus (EU:C:2012:60), nu poate repune în discuție această apreciere, întrucât Curtea a respins prin această ordonanță cererea reclamantelor, formulată în cadrul recursului, de scutire de plata dobânzilor, „ca vădit inadmisibilă în măsura în care nu e[ra] îndreptată […] împotriva Hotărârii [Total și Elf Aquitaine], ci împotriva unei scrisori a Comisiei, care, pe de altă parte, face obiectul unei acțiuni [în prezenta cauză]” (ordonanța Curții, punctul 25 de mai sus, EU:C:2012:60, punctul 89).

101 Prin urmare, se impune să se aprecieze că acțiunea este admisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva dobânzilor de întârziere solicitate reclamantelor în scrisorile atacate.

Cu privire la fond

102 Întrucât acțiunea este admisibilă numai în măsura în care este îndreptată împotriva dobânzilor de întârziere impuse reclamantelor în scrisorile atacate, examinarea Tribunalului nu trebuie să privească, pe fond, decât dobânzile menționate.

Argumentele părților

103 În susținerea cererii de anulare formulate cu titlu subsidiar și care, în limitele competenței Tribunalului, privește numai dobânzile de întârziere, reclamantele invocă în esență împrejurările de fapt ale cauzei și faptul că Comisia a beneficiat integral de suma principală, de dobânzile și de fructele dispozițiilor de obligare la plată.

104 Chiar dacă s-ar considera că Comisia putea solicita reclamantelor plata dobânzilor de întârziere, acestea nu puteau să curgă decât după pronunțarea Hotărârii Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), în caz contrar implicând o îmbogățire fără justă cauză a Comisiei. Or, reclamantele au plătit fără întârziere Comisiei suma principală și dobânzile datorate.

105 Comisia amintește, pe de o parte, că dobânzile solicitate în scrisorile atacate au privit doar sumele restante datorate, iar nu sumele deja plătite de Arkema cu titlu definitiv, și, pe de altă parte, că a rambursat societății Arkema suma nedatorată în urma Hotărârii Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), cu dobânzile aferente.

106 Împrejurarea că Comisia a dispus de integralitatea sumei până la executarea Hotărârii Arkema, punctul 12 de mai sus (EU:T:2011:251), nu poate exonera reclamantele de obligația de plata a dobânzilor de întârziere aferente sumelor rambursate de Arkema.

Aprecierea Tribunalului

107 În ceea ce privește temeinicia concluziilor reclamantelor îndreptate împotriva dobânzilor de întârziere solicitate de Comisie în scrisorile atacate, se impune de la bun început respingerea argumentelor pe care reclamantele le-au invocat în înscrisurile ulterioare cererii introductive, în special cele referitoare la caracterul abuziv al dobânzilor de întârziere invocate în observațiile lor asupra excepției de inadmisibilitate ridicate de Comisie, în măsura în care respectivele argumente sunt inadmisibile potrivit articolului 21 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului conform articolului 53 primul paragraf din același statut, și potrivit articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, întrucât argumentele menționate nu sunt cuprinse în cererea introductivă (a se vedea în acest sens Ordonanța din 14 februarie 2005, Ravailhe/Comitetul Regiunilor, T-406/03, RecFP, EU:T:2005:40, punctele 52 și 53 și jurisprudența citată; Hotărârea din 17 septembrie 2007, Microsoft/Comisia, T-201/04, Rep., EU:T:2007:289, punctul 94 și jurisprudența citată, și Ordonanța din 27 martie 2009, Alves dos Santos/Comisia, T-184/08, EU:T:2009:87, punctele 18-21).

108 Trebuie de asemenea să se amintească faptul că reiese din jurisprudență că dobânzile de întârziere trebuie să țină seama de întreaga pierdere financiară acumulată, inclusiv din cauza deprecierii monetare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 noiembrie 2011, Idromacchine și alții/Comisia, T-88/09, Rep., EU:T:2011:641, punctul 77 și jurisprudența citată).

109 Rezultă tot din jurisprudență că competența de care Comisia beneficiază include posibilitatea de a determina data până la care trebuie plătită amenda și cea la care încep să curgă dobânzile de întârziere, de a stabili nivelul acestor dobânzi și de a hotărî modalitățile de executare a deciziei sale solicitând, dacă este cazul, constituirea unei garanții bancare care să acopere cuantumul principal și dobânzile amenzii aplicate, întrucât, în lipsa unei asemenea competențe, avantajul de care întreprinderile ar fi susceptibile să beneficieze prin plata cu întârziere a amenzilor ar determina reducerea efectului sancțiunilor aplicate de Comisie în cadrul misiunii care îi este încredințată, cea de asigurare a aplicării normelor de concurență (Hotărârea din 14 iulie 1995, CB/Comisia, T-275/94, Rec, EU:T:1995:141, punctele 47 și 48).

110 Totodată, Tribunalul a apreciat că aplicarea dobânzilor de întârziere pentru amenzi se justifica pentru a evita posibilitatea ca efectul util al tratatului să fie înlăturat prin practici puse în aplicare în mod unilateral de întreprinderi care întârzie plata amenzilor care le-au fost aplicate (Hotărârea CB/Comisia, punctul 109 de mai sus, EU:T:1995:141, punctul 48).

111 În consecință, în general, dobânzile de întârziere au ca unică funcție repararea întârzierii suferite de creditor în îndeplinirea obligației de plată a unei sume de bani, întrucât privarea de o sumă de bani este întotdeauna prejudiciabilă.

112 Or, în speță este cert că Arkema a plătit integralitatea amenzii inițiale la 7 septembrie 2006, inclusiv pe seama reclamantelor, astfel cum rezultă din scrisoarea societății Arkema din 25 septembrie 2008 adresată Comisiei.

113 În această privință, Comisia nu poate să invoce util faptul că Arkema nu a completat declarația de plată comună, atât timp cât aceasta a comunicat în mod clar, în respectiva scrisoare din 25 septembrie 2008, faptul că „creanța Comisiei atât față de Arkema, cât și față de toți codebitorii solidari [fusese] integral plătită”.

114 Este de asemenea cert că reclamantele au plătit sumele solicitate în scrisorile atacate în termenele stabilite de Comisie.

115 De aceea, în niciun stadiu în împrejurările prezentei cauze nu a fost constatată vreo întârziere a plății din partea reclamantelor.

116 În consecință, Comisia nu putea în mod întemeiat să pretindă reclamantelor dobânzi de întârziere pentru amenda aplicată în Decizia Metacrilați.

117 Având în vedere toate considerațiile precedente, se impune anularea scrisorilor atacate în măsura în care Comisia a solicitat prin acestea plata de către Elf Aquitaine a unor dobânzi de întârziere în cuantum de 31 312 114,58 euro, din care Total a fost ținută în solidar la plata sumei de 19 191 296,03 euro, precum și respingerea acțiunii cu privire la restul motivelor.

118 Prin urmare, pe de o parte, nu se impune pronunțarea asupra concluziilor în reformare în măsura în care acestea privesc dobânzile solicitate în scrisorile atacate, iar, pe de altă parte, aceleași concluzii trebuie respinse în măsura în care privesc sumele pretinse în principal, ținând seama de considerațiile expuse la punctele 90-100 de mai sus.

Cu privire la cheltuielile de judecată

119 Potrivit articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli.

120 Or, în speță, Tribunalul a admis în parte concluziile reclamantelor.

121 Prin urmare și ținând seama de împrejurările din prezenta cauză, se impune să se decidă că Comisia va suporta două cincimi din cheltuielile efectuate de reclamante și trei cincimi din propriile cheltuieli de judecată. Reclamantele vor suporta trei cincimi din propriile cheltuieli de judecată și două cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) **Anulează scrisorile Comisiei BUDG/DGA/C4/BM/s746396 din 24 iunie 2011 și BUDG/DGA/C4/BM/s812886 din 8 iulie 2011, în măsura în care Comisia Europeană a solicitat prin acestea plata de către Elf Aquitaine SA a unor dobânzi de întârziere în cuantum de 31 312 114,58 euro, din care Total a fost ținută în solidar la plata sumei de 19 191 296,03 euro.**

2) **Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.**

3) **Comisia suportă două cincimi din cheltuielile efectuate de Total și de Elf Aquitaine și trei cincimi din propriile cheltuieli de judecată. Total și Elf Aquitaine suportă trei cincimi din propriile cheltuieli de judecată și două cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.**

Prek Labucka Kreuschitz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 29 aprilie 2015.

Semnături